

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 220/2017-26

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 4. júla 2017 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta, zo sudkyne Jany Baricovej a sudcu Rudolfa Tkáčika o sťažnosti [REDACTED], zastúpeného advokátom JUDr. Milanom Szöllössym, advokátska kancelária, Mlynská 28, Košice, pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice-okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 97/2007 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDACTED] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice-okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 97/2007 porušené boli.

2. Okresnému súdu Košice-okolie prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 97/2007 konal bez zbytočných prietáhov.

3. [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadost'učinenie v sume 2 500 € (slovom dvetisícpäťsto eur), ktoré je Okresný súd Košice-okolie p o v i n n ý vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Košice-okolie je p o v i n n ý uhradiť [REDAKOVANÉ] trovy konania v sume 374,81 (slovom tristosedemdesiatštyri eur a osemdesiatjeden centov) na účet advokáta JUDr. Milana Szöllösyho, advokátska kancelária, Mlynská 28, Košice, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 220/2017-10 zo 4. apríla 2017 prijal na ďalšie konanie sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prierahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice-okolie (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 97/2007 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Následne ústavný súd 11. mája 2017 vyzval okresný súd na vyjadrenie sa k vecnej stránke prijatej sťažnosti a oznámenie, či súhlasí s upustením od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti.

Vyjadrenie okresného súdu bolo ústavnému súdu doručené 9. júna 2017. V jeho prílohe sa nachádzal súdny spis a vyjadrenie predsedníčky okresného súdu s chronológiou úkonov okresného súdu i účastníkov v napadnutom konaní, z ktorej vyplývajú tieto podstatné skutočnosti:

„Konanie vedené pod sp. zn. 8C/97/2007 bolo začaté na Okresnom súde Košice II dňa 31.1.2006 pod sp. zn. 14C/11/2006, bolo uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn.

INcC/28/2007-65 zo dňa 16.5.2007 prikázané na ďalšie konanie a rozhodovanie tunajšiemu súdu. Predmetom konania je vrátenie pôžičky...

20.6.2007 - oznámenie a poučenie o procesných právach a povinnostiach strán sporu,

20.8.2007 – vytýčenie termínu pojednávania na 28.9.2007,

28.9.2007 - pojednávanie vo veci, odročené na 26.10.2007...

26.10.2007 - pojednávanie vo veci, odročené na neurčito, žalovanému uložená povinnosť, aby v lehote 20 dní súdu oznámil mená a adresy svedkov, ktorých navrhuje v konaní vypočuť,

22.11.2007 - výzva stranám sporu na označenie dôkazov,

10.12.2007, 17.12.2007 - súdu doručená odpovede strán sporu,

12.3.2008 - pojednávanie vo veci, odročené na neurčito, žalovanému bude ustanovený tlmočník za účelom prekladu z jazyka slovenského do čínskeho a naopak, následne bude vo veci vytýčený termín pojednávania,

14.3.2008 - uznesenie o ustanovení tlmočníka,

26.3.2008 - súdu doručená odpoveď žalovaného,

4.8.2008 - vytýčenie termínu pojednávania na 24.10.2008, strany sporu vyzvané na predloženie označených písomností,

27.8.2008 - súdu doručené stanovisko žalobcu,

2.9.2008 - súdu doručené ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní žalobcu a žiadosť o jeho odročenie,

3.9.2008 - upovedomenie o odročení pojednávania určeného na deň 24.10.2008 na 5.11.2008,

10.9.2008 - súdu doručená odpoveď žalovaného na výzvu súdu,

13.10.2008 - súdu doručené ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní tlmočníka,

15.10.2008 - upovedomenie o odročení pojednávania určeného na deň 5.11.2008 na neurčito,

24.10.2008 - zrušenie uznesenia o ustanovení tlmočníka a ustanovenie nového tlmočníka,

12.11.2008 - súdu doručené oznámenie tlmočníka o práci v zahraničí.

25.11.2008 - zrušenie uznesenia o ustanovení tlmočníka a ustanovenie nového tlmočníka...

8.4.2009 - pojednávanie vo veci, odročené na neurčito, žalovanému sa poskytuje lehota 15 dní v zmysle § 120 ods. 4 O. s. p.,

21.4.2009 - súdu doručené návrhy na dokazovanie žalovaného,

12.5.2009 - uznesenie o ustanovení znalca,

18.5.2009 - súdu doručené podanie žalobcu,

3.6.2009 - súdu doručené oznámenie znalca o žiadosti o vyčiarknutie zo zoznamu znalcov,

9.6.2009 - zloženie preddavku na trovy znalečného žalovaným,

6.7.2009 - uznesenie o zrušení uznesenia o ustanovení znalca a ustanovenie nového znalca,

12.10.2009 - súdu doručené oznámenie znalca o nemožnosti vypracovania znaleckého posudku v súdom určenej lehote,

23.10.2009 - uznesenie o zrušení uznesenia o ustanovení znalca a ustanovenie nového znalca,

19.11.2009 - zaslanie spisu znalcovi s lehotou na vypracovanie posudku 60 dní,

2.2.2010 - urgencia vypracovania znaleckého posudku znalcovi, odpoveď žalobcovi na podanie,

24.2.2010 - opakovaní urgencia vypracovania znaleckého posudku znalcovi,

25.2.2010 - súdu doručené podanie znalca,

15.3.2010 - opakovaná urgencia vypracovania znaleckého posudku znalcovi,

19.3.2010, 24.3.2010 - súdu doručené odpovede znalca na výzvy súdu, znalcovi nebola poskytnutá súčinnosť s dotknutými stranami,

24.3.2010, 19.4.2010 - súdu doručená žiadosť znalca o súčinnosť,

22.4.2010 - podanie znalca doručené PZ strán sporu.

30.6.2010 - výzva znalcovi,

10.8.2010 - súdu doručená odpoveď znalca,

16.9.2010 - výzva znalcovi,

16.9.2010 - podanie znaleckého posudku s vyúčtovaním odmeny znalca,

18.10.2010 - výzva na vyjadrenie k znaleckému posudku stranám sporu,

26.10.2010 - súdu doručená odpoveď žalobcu,
12.1.2011 - výzva žalovanému na oznámenie uzavretia mimosúdnej dohody,
23.2.2011- súdu doručená odpoveď žalovaného,
13.5.2011 - oznámenie o neúčasti tlmočníka na pojednávaní,
17.5.2011 - upovedomenie strán sporu o oznámení tlmočníka,
20.5.2011 - pojednávanie vo veci, odročené na 29.6.2011,
29.6.2011 - pojednávanie vo veci, vyhlásenie rozsudku,
29.6.2011 - súdu doručené ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní žalovaného
so žiadosťou o odročenie pojednávania,
12.7.2011 - uznesenie o určení odmeny tlmočníka,
28.7.2011 - zaslanie písomného vyhotovenia rozsudku stranám sporu,
22.8.2011 - súdu doručené odvolanie žalovaného voči rozsudku.
16.9.2011 - výzva žalobcovi na vyjadrenie k odvolaniu žalovaného, uznesenie
o vyrubení SÚP za odvolanie,
6.10.2011 - súdu doručené vyjadrenie žalobcu k odvolaniu,
31.10.2011 - predloženie spisu KS KE,
29.11.2012 - uznesenie KS KE o zrušení rozsudku vo výroku, ktorým bolo žalobe
vyhovené a v rozsahu zrušenia vec vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie,
27.12.2012 - návrat spisu z KS KE,
7.1.2013 - zaslanie rozhodnutia odvolacieho súdu stranám sporu s výzvou stranám
sporu na predloženie návrhov na dokazovanie,
14.2.2013 - urgencia žalobcu,
14.2.2013 - výzva žalovanému,
14.2.2013, 11.3.2013 - súdu doručená odpoveď žalobcu,
13.3.2013 - závady v doručovaní žalovanému,
8.4.2013 - výzva obciam, žalobcovi na prešetrenie pobytu žalovaného,
22.4.2013, 29.4.2013 - súdu doručené odpovede na výzvy zhora,
29.5.2013 - opätovná výzva obci na prešetrenie pobytu žalovaného,
4.6.2013 - súdu doručené vyjadrenie žalobcu,
10.6.2013 - súdu doručená odpoveď obce,
22.7.2013 - výzva žalovanému, prísl. OO PZ,

16.8.2013 - súdu doručená odpoveď OO PZ,
12.9.2013 - doručovanie žalovanému,
11.10.2013 - súdu doručená odpoveď žalobcu na výzvu súdu zhora,
14.10.2013, 2.1.2014, 3.1.2014 - šetrenie vykonania doručovania žalovanému,
reklamácia doručovania zásielky,
4.2.2014 - súdu doručené oznámenie o prevzatí zastupovania žalovaného.
7.2.2014 - žiadosť žalovaného o odročenie termínu pojednávania,
10.2.2014 - upovedomenie o odročení pojednávania na 14.3.2014,
14.3.2014 - žiadosť žalobcu o odročenie termínu pojednávania,
14.3.2014 - pojednávanie vo veci, odročené na neurčito, PZ žalobcu bude vyzvaný
bezodkladne oznámiť ukončenie súčasnej PN žalobcu, ukladá žalovanému v lehote 10 dní
doručiť písomné vyjadrenie k stanovisku žalobcu zo dňa 31.5.2013, príp. označiť dôkazy,
ktoré vo veci navrhujú vykonať, na ďalšie pojednávanie bude zabezpečená účasť tlmočníka,
19.3.2014 - výzva žalobcovi zhora,
19.5.2014, 20.5.2014 - úradné záznamy o telefonickom kontaktovaní tlmočníka,
23.5.2014 - sľub tlmočníka,
23.5.2014 - pojednávanie vo veci, odročené na 26.6.2014 za účelom predvolania
navrhnutých svedkýň,
26.6.2014 - súdu doručené ospravedlnenie neúčasti žalobcu na pojednávaní,
26.6.2014 - pojednávanie vo veci, odročené na 25.9.2014 za účelom predvolania
navrhnutých svedkýň,
27.6.2014 - súdu doručené podanie žalovaného,
24.9.2014 - súdu doručené ospravedlnenie neúčasti žalovaného, telefonické
kontaktovanie tlmočníka,
25.9.2014 - pojednávanie vo veci, odročené na 27.11.2014, stranám sporu uložené
oznámiť výsledky prebiehajúcich konaní s cieľom uzavretia súdneho zmieru,
27.11.2014 - pojednávanie vo veci, odročené na 6.2.2015, budú predvolané svedkyne
aj tlmočník,
6.2.2015 - pojednávanie vo veci, odročené na 20.3.2015 za účelom opätovného
predvolania žalovaného, s upozornením na možnosť použitia poriadkového opatrenia,
18.3.2015 - žiadosť žalovaného o odročenie pojednávania,

20.3.2015 - pojednávanie vo veci, odročené na neurčito, PZ žalovaného bude vyzvaná bezodkladne oznámiť návrat žalovaného na územie SR,

23.3.2015 - výzva PZ žalovaného zhora,

19.5.2015 - súdu doručená odpoveď na výzvu zhora,

22.5.2015 - vytyčenie termínu pojednávania na 19.6.2015,

9.6.2015 - súdu doručená žiadosť žalovaného o odročenie pojednávania,

10.6.2015 - úradný záznam o oznámení prekážky na strane žalovaného, PZ žalovaného oznámené, že je potrebné bezodkladne vykonať úkony za účelom zistenia návratu žalovaného z Číny, pretože z tohto dôvodu bolo odročených už viacero pojednávanií,

19.6.2015 - pojednávanie vo veci, odročené na 20.10.2015,

22.6.2015 - výzva PZ žalovaného, že termín pojednávania bol určený na 20.10.2015 so značným predstihom a ak sa žalovaný mieni zúčastniť tohto pojednávania, je povinný zariadiť si svoje záležitosti v zahraničí tak, aby nekolidovali s termínom pojednávania, d'alsie žiadosti o odročenie pojednávania pre zahraničný pobyt žalovaného už súd nebude považovať za dôvod pre odročenie pojednávania,

25.9.2015 - ospravedlnenie neúčasti na pojednávanií tlmočníka,

28.9.2015 - úradný záznam o telefonickom kontaktovaní PZ žalovaného s tým, či sa žalovaný zúčastní na pojednávanií,

12.10.2015 - súdu doručená žiadosť žalovaného o odročenie pojednávania,

20.10.2015 - pojednávanie vo veci, odročené na 11.12.2015,

11.12.2015 - pojednávanie vo veci, odročené na 20.1.2016,

4.1.2016 - súdu doručené ospravedlnenie neúčasti tlmočníka,

5.1.2016 - upovedomenie o odročení pojednávania na 18.2.2016,

11.2.2016 - súdu doručená žiadosť žalovaného o odročenie pojednávania,

16.2.2016 - upovedomenie o odročení pojednávania na 24.3.2016,

24.3.2016 - pojednávanie vo veci, vyhlásenie rozsudku,

4.4.2016 - vyčíslenie trov žalobcu,

5.6.2017 - písomné vyhotovenie rozsudku zaslané stranám sporu. “

Tieto skutočnosti týkajúce sa priebehu napadnutého konania zo súdneho spisu, ktorý mu bol zapožičaný, zistil ústavný súd.

Predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení vyslovila súhlas s upustením od ústneho pojednávania vo veci.

Právny zástupca sťažovateľa v stanovisku doručenom ústavnému súdu 16. júna 2017 vyjadril súhlas s upustením od ústneho pojednávania vo veci.

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil v danej veci od ústneho pojednávania.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ sa sťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia svojho základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide

o právo na prejednanie veci v primeranej lehote. Z uvedeného dôvodu nemožno v obsahu týchto práv vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 28/01, I. ÚS 20/02).

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (i práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote) je podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 220/04, IV. ÚS 365/04).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu a sudcu vychádza z čl. 17 zákona č. 160/2015 Zb. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), ktorý súdom prikazuje, aby postupovali v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb, ďalej z § 157 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (IV. ÚS 74/02, III. ÚS 247/03, IV. ÚS 272/04) ústavný súd zohľadnil tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. Za súčasť prvého kritéria ústavný súd považuje aj povahu prerokúvanej veci.

1. Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitost' sporu, v ktorom je s'ťažovateľ v procesnej pozícii žalobcu „o vrátenie pôžičky súm 9 500 € a 260 000 Sk“, ústavný súd konštatuje, že obdobné konania možno zaradiť k štandardnej agende všeobecného súdництва, hoci pripúšťa, že dĺžka konania bola čiastočne závislá od skutočnosti, že okresný súd z dôvodu vyhlásenia žalovaného, že nerozumie dostatočne slovenskému jazyku, bol nútený na každé pojednávanie predvolávať tlmočníka z čínskeho jazyka.

2. Ďalším kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval existenciu zbytočných priet'ahov v napadnutom konaní, bolo správanie s'ťažovateľa ako účastníka tohto súdneho konania. Ústavný súd konštatuje, že s'ťažovateľ významne neprispel k doterajšej dĺžke napadnutého konania a na výzvy okresného súdu reagoval včas, hoci pre úplnosť je potrebné dodať, že okresný súd odročil pojednávania z dôvodov na strane s'ťažovateľa celkom trikrát.

3. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu označených práv s'ťažovateľa, bol postup samotného okresného súdu.

Ústavný súd po preskúmaní postupu okresného súdu v napadnutom konaní konštatuje, že správanie žalovaného, ktoré možno považovať za obštrukčné, do značnej miery ovplyvňovalo postup okresného súdu a vo veľkej miere prispelo k doterajšej dĺžke napadnutého konania. Ústavný súd má na mysli nedostatočnú súčinnosť žalovaného pri obstaraní podkladov pre znalecké dokazovanie, ktoré sám navrhol, jeho opakovanú neúčast' na nariadených termínoch pojednávaní, hoci bol včas s predstihom o nich upovedomený, a opakované nepreberanie písomných zásielok okresného súdu, pričom okresný súd viackrát zisťoval jeho pobyt a pokúšal sa doručovať súdne zásielky aj prostredníctvom polície. Ústavný súd konštatuje, že všetky uvedené skutočnosti významne prispeli k doterajšej dĺžke napadnutého konania, pričom okresný súd nedokázal na to efektívne reagovať a využiť poriadkové opatrenia pre účel odstránenia právnej neistoty účastníkov.

Podľa § 158 ods. 5 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov ak predseda súdu zo závažných dôvodov nerozhodne inak, rozsudok sa vyhotoví a odošle do 30 dní odo dňa jeho vyhlásenia.

Za neospravedliteľné považuje ústavný súd skutočnosť, že po vyhlásení rozsudku na pojednávaní konanom 24. marca 2016 bol okresný súd v rozpore s citovaným § 158 ods. 5 Občianskeho súdneho poriadku vyše 14 mesiacov nečinný, hoci v čase vyhlásenia prvostupňového rozsudku konanie prebiehalo už približne 10 rokov.

Ústavný súd vychádzajúc z uskutočnených úkonov okresného súdu konštatuje, že okrem už uvedeného obdobia nečinnosti okresný súd konal priebežne, nariad'oval pojednávania, ktoré boli viackrát odročované bez prejednaní vecí z dôvodov na strane žalovaného, resp. tlmočníka. Vychádzajúc však z predmetu sporu, ktorým v okolnostiach prípadu bolo vrátenie pôžičky a dôkaznej situácie, keď znaleckým posudkom bola ustálená pravosť podpisov žalovaného na viacerých dokumentoch preukazujúcich opodstatnenosť nároku s'ťažovateľa ešte septembri 2010, spolu aj s výpoveďami svedkov o okolnostiach spísania zmluvy o pôžičke, sa ústavnému súdu javí počet 5 uskutočnených pojednávanií (pričom bolo nariadených 12 termínov) po uvedenom dátume za zjavne neprimeraný.

Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej nielen nečinnosť, ale aj nesústredená a neefektívna činnosť štátneho orgánu (všeobecného súdu) môže zapríčiniť porušenie ústavou zaručeného základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov, ak činnosť štátneho orgánu nesmerovala k odstráneniu právnej neistoty týkajúcej sa tých práv, kvôli ktorým sa s'ťažovateľ obrátil na štátny orgán, aby o jeho veci rozhodol (napr. I. ÚS 376/06, III. ÚS 90/07).

Ako príklad nesústredenej činnosti možno uviesť skutočnosť, že okresný súd ustanovil znalca uznesením 12. mája 2009, ktorý bol už vyše roka (od 11. apríla 2008) vyčiarknutý zo zoznamu súdnych znalcov.

Vychádzajúc z faktu, že napadnuté konanie nie je ani po viac ako 11 rokoch právoplatne skončené (v čase rozhodovania o tejto s'ťažnosti, pozn.), zisteného prieťahu

v trvaní približne 14 mesiacov v spojení s nedostatočne razantným prístupom a zistenou nesústreďenou a neefektívnou činnosťou okresného súdu, ústavný súd dospel k záveru, že doterajším postupom okresného súdu v napadnutom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu označených práv s'ťažovateľa, preto rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto nálezu.

Ústavný súd na základe svojho zistenia, že postupom okresného súdu došlo k porušeniu označených práv s'ťažovateľa, mu prikázal, aby vo veci vedenej pod sp. zn. 8 C 97/2007 konal bez zbytočných priet'ahov, pretože označená vec nebola v čase rozhodovania ústavného súdu o s'ťažnosti s'ťažovateľa právoplatne skončená a nie je možné vylúčiť, že odvolací súd v dôsledku využitia odvolania zruší označený rozsudok okresného súdu v napadnutom konaní a vec mu vráti späť na ďalšie konanie (bod 2 výroku nálezu).

III.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie s'ťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'účinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa s'ťažovateľ domáha primeraného finančného zadost'účinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadost'účinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť s'ťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

S'ťažovateľ v s'ťažnosti žiadal priznať primerané finančné zadost'účinenie v sume 7 000 €, ktoré odôvodnil stavom právnej neistoty, *„neakceptovateľnou dĺžkou súdneho konania a podstatným znížením významu a možnej vymožitelnosti žalobou uplatneného nároku“*.

Pri určení primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Vzhľadom na doterajšiu dĺžku konania vedeného okresným súdom, zistené prieťahy, nesústredenú činnosť a neefektívny postup, berúc do úvahy predmet konania na okresnom súde, správanie sťažovateľa, dôvody, na základe ktorých žiada priznať finančné zadosťučinenie, a všetky okolnosti daného prípadu ústavný súd, majúc na pamäti to, že cieľom priznania primeraného finančného zadosťučinenia je len zmiernenie ujmy pociťovanej z porušenia základných práv alebo slobôd zaručených ústavou, resp. záväznou medzinárodnou zmluvou, považoval priznanie sumy 2 500 € za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde (bod 3 výroku nálezu).

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom. Právny zástupca si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia v sume 374,81 €.

Ústavný súd priznal sťažovateľovi trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom pozostávajúce z odmeny advokáta a vychádzal pritom z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Podľa § 11 ods. 3 v spojení s § 1 ods. 3 vyhlášky je odmena advokáta (základná tarifa) v konaní pred ústavným súdom za jeden úkon právnej služby 1/6 z výpočtového základu.

Základom pre výpočet náhrady za úkon právnej služby je v danom prípade priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky v prvom polroku 2016 v sume 884 €. Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2017 (príprava a prevzatie veci, písomné vyhotovenie sťažnosti) po 147,33 €. Ďalej má právny zástupca sťažovateľa aj nárok na náhradu režijného paušálu 8,84 € za jeden úkon podľa vyhlášky. Právny zástupca sťažovateľa je zároveň platiteľom dane z pridanej hodnoty, preto

sa odmena a náhrady zvyšujú podľa § 18 ods. 3 vyhlášky o daň z pridanej hodnoty. Náhrada trov konania, ktorú ústavný súd priznal sťažovateľovi, spolu takto predstavuje sumu 374,81 €.

Priznanú úhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 255 ods. 1 CSP) v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia (bod 4 výroku nálezu).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. júla 2017